

[Christophersen]

kostningsbestemt? Jeg må sige til hr. Kaj Hansen, at jeg synes, det er meget flovt at spørge på den måde, for enten har hr. Kaj Hansen ikke hørt, hvad jeg sagde, eller også ved hr. Kaj Hansen ikke, hvordan den omkostningsbestemte husleje beregnes. Nu skal jeg så gerne prøve at forklare det lidt mere grundigt.

Den omkostningsbestemte husleje, som vi har i den regulerede del af boligmassen, i den private udlejningsmasse, beregnes jo på den måde, at man tager sit udgangspunkt i 15. alm. vurdering, og på grundlag af 15. alm. vurdering bygger man derefter størstedelen af huslejen op, idet man til de 7 pct. af 15. alm. vurdering lægger driftsomkostninger af forskellig art. Derefter forhøjer man dette beløb med 33 1/2 pct., sådan at 1/4 af den samlede husleje står tilbage til indre og ydre vedligeholdelse. Sådan er systemet, og det er godt, så længe 15. alm. vurdering er en realistisk vurdering.

Hvis vi nu kommer 4, 6 eller 8 år frem i tiden, så er 15. alm. vurdering jo ikke længere en realistisk vurdering, og så er de 25 pct., som sættes til side til modernisering og vedligeholdelse og opretning, heller ikke længere noget særlig realistisk beløb. Man kan ikke skaffe særlig mange moderniseringer eller opretninger for det beløb. Det er derfor, jeg siger: nu skal vi sørge for, at den omkostningsbestemte husleje ikke fører til en ny fastfrysning og dermed bliver en urealistisk husleje, urealistisk i den forstand, at den ikke længere giver mulighed for at vedligeholde og modernisere vores gamle boligmasse. Det synes jeg at hr. Kaj Hansen, som går meget op i spørgsmålet om byfornyelse og den gamle boligmasse, også burde være interesseret i.

Må jeg så lige sige til de mange, som i dag som så ofte før har talt om, at alt er mislykkedes i boligpolitikken, man har ikke sat sig nogen mål, og man har ikke nået noget som helst: Det kan man jo godt stå og sige, men hvis man nu ser på, hvad der er realiteten i dansk bolig- og byggepolitik efter krigen, ser på, hvad der er kommet ud af det, så kan man diskutere metoderne, man kan diskutere ansvarligheden, men man kan jo ikke diskutere, at resultatet formentlig er blevet verdens bedste boligstandard.

Det, der er problemet, er ikke, at vi har bygget for lidt, eller at vi har bygget for skra-

bet. Det, der er problemet er, at vi har ikke sørget for at få et tilstrækkelig fornuftigt økonomisk fundament for det byggeri, der har fundet sted. Det er det, der er kernen i boligpolitikken. Det er ikke mængden af byggeriet eller kvaliteten af byggeriet, den er god nok; men den fornødne kapital og en fornuftig balance mellem, hvad folk bruger på bolig, og hvad de bruger på andre ting, er ikke blevet tilvejebragt. Det er det, man skal interessere sig for.

Keld Andersen (KF):

Hr. Kaj Hansen stillede mig et direkte spørgsmål, idet han bad mig om at finde linjerne i den del af hans manuskript, hvor han havde talt om, at han var imod parcelhusejerne. Det er svært for mig at finde linjerne i det manuskript, når jeg ikke har manuskriptet. Jeg vil godt sige til hr. Kaj Hansen, at der er et eller andet, han må have misforstået, for jeg talte ikke om parcelhusejerne, jeg talte om, at det var min opfattelse – den tror jeg ikke jeg er alene om – at hr. Kaj Hansen og hans parti var modstandere af ejerlejlighedstanken. Jeg skal da gerne modstå fristelsen til fra denne talerstol at tage det billige stik hjem, at hvis hr. Kaj Hansen har ret i det, han nu siger, så er det altså lykkedes os at omvende ham. Men det er altså fortsat min opfattelse, at hr. Kaj Hansen og hans parti skulle være modstandere af ejerlejlighedstanken, ellers er der noget, jeg har totalt misforstået.

Må jeg så, når jeg nu er heroppe, sige til boligministeren, der bebrejder mig, at jeg bruger udtrykket »ansvarlig«, når jeg siger, at vi må tilbage til et system, hvor der altid er en ansvarlig bygherre, blot i al venskabelighed og af historisk hensyn til referatet sige, at dette ord, »ansvarlig«, ikke nødvendigvis er det, der kunne oversættes, som ministeren gjorde det, med »kyndig«, men det, jeg mente, det var det ord »ansvarlig«, som vi bruger, når vi taler om det juridiske ansvar. Jeg tror, at ministeren er enig med mig i, at vi navnlig lige for tiden har visse boligsager, visse byggesager, hvor det er overordentlig svært at placere ansvaret. Jeg tænker på Albertslund, jeg tænker på det, som boligudvalget så på den seneste rejse til Jylland. Det var det, jeg mente med ordet »ansvarlig«.